απηντ. 18. Ιουν
1916

Φίλτατε Γιώρ.

Τί γίνεσθε; πῶς περνᾶτε; ὁ ὁρίζων τῆς Λιχάδος σᾶς ἤρεσεν; ἔχει ἡ Λιχὰς πρὸς Βορρᾶν ἀντίκρυς μετὰ τὸν Εὐβοϊκὸν τὴν Ὄθρυν, πρὸς Δ. πέραν τοῦ Εὐβοϊκοῦ τὴν Οἴτην καὶ τὸν Τυμφρηστόν, ΝΔ. τὸ Καλλίδρομον καὶ πέραν αὐτοῦ τὰ Βαρδούσια, πρὸς Ν. τὸν Παρνασσὸν καὶ ΝΑ. ἔνθεν τὸν Κνημῖδα. πρὸς Αν. δὲ ἔχει τὸ ἰδικόν της βουνὸν μὲ κορυφὴν τὸν Ἅγ. Ἠλίαν.—

Σᾶς παρακαλῶ δὲ πολύ, Σεβαστὲ διδάσκαλε, ὅπως δεχθῆτε ἓν μικρὸν δῶρον τὸ ὁποῖον μοὶ προσέφερον οἱ μαθηταί μου χθὲς τὸ πρωΐ [illegible] καὶ τὸ ὁποῖον συνίσταται ἀπὸ ὀλίγον κρασί, μερικὰ αὐγὰ κ.τ.λ., καὶ δύο μυζήθρας τὰς ἐκράτησα εἰς μικρὸν μέρος διότι [illegible]. Σᾶς βεβαιῶ δέ, Σεβ. ὅτι δὲν τὰ ἠγόρασα καὶ συνεπῶς δὲν θὰ καταβαίνουν τὸν καθέδρο σὰ λιθάρια, ἂν δὲν τὰ [illegible].

Ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς Γενικῆς διδακτικῆς μιᾶς παραγγελίας

«Διδάσκων ἐν Χριστῷ» ὁ ὁποῖος διδάσκων ἔλεγε "δωρεὰν λάβετε δωρεὰν δότε κ.τ.π." Ἔχετε δὲ τὸν λόγον μου ὅτι, ὅτε ἀγοράσω θὰ Σᾶς τὸ παραγγείλω, ὅπως τὰ ῥίβνολα τ.χ. Θὰ τὸ θεωρήσω δὲ τὴν μεγίστην μου τιμὴν ἂν δυνηθῶ νὰ παρέχω ὑμῖν τὴν μικράν μου ὑπηρεσίαν εἰς ὅτι δήποτε τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἡ τάξις ἀνάγκη οὐχὶ μόνον καθ' ὅσον τὸν μελετῶμεν ἕκαστος καθ' ὃν θὰ εὑρίσκεσθε μακρὰν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τώρα ὅπου εὑρίσκεσθε ἄγνωστος μας εἰς ταῦτα. Διὸ καὶ πάλιν παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως, μὴ ἐντρεπόμενοι με τὰς ὑμῶν ταύτας, παραγγέλλετε ὅτι θέλετε ἐλευθέρως.

Τὰ σεβαστικά μου εἰς τὴν Σ^την^ μου κυρίαν Σας.

Ἡ κ. Τριανταφυλλιά ἣν πρόχθες εἶδον, Σᾶς χαιρετίζει.

Γνωρίσατέ μοι, παρακαλῶ, μὲ δύο λέξεις τὴν λῆψιν τῶν παρόντων.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἐξαιρετικῆς
ὅλως ὑμέτερος
Ἀθανάσιος Ι. Παππᾶς δημοδιδάσκαλος

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 18/6/1910